

**Smernice o prepoznavanju in
vrednotenju sredstev in obveznosti,
razen zavarovalno-tehničnih rezervacij**

1. Uvod

- 1.1. Te smernice so pripravljene v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta (v nadaljnjem besedilu: uredba o EIOPA)¹.
- 1.2. Smernice se nanašajo na člen 75 Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta (v nadaljnjem besedilu: direktiva Solventnost II)² ter na člene 7 do 16 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/35³.
- 1.3. Te smernice so naslovljene na nadzorne organe v skladu z direktivo Solventnost II.
- 1.4. Te smernice so namenjene spodbujanju zблиževanja strokovnih praks med državami članicami ter podpori podjetjem pri pripoznavanju in vrednotenju sredstev in obveznosti, razen zavarovalno-tehničnih rezervacij.
- 1.5. Direktiva Solventnost II in Delegirana uredba (EU) 2015/35 na splošno določata, da podjetja pripoznavajo in vrednotijo sredstva in obveznosti, razen zavarovalno-tehničnih rezervacij, v skladu z mednarodnimi standardi računovodskega poročanja (v nadaljnjem besedilu: MSRP), ki jih je sprejela Evropska komisija v skladu z Uredbo (ES) št. 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta⁴, razen kadar to ni skladno s členom 75 direktive Solventnost II.
- 1.6. Delegirana uredba (EU) 2015/35 jasno določa, v katerih primerih metode vrednotenja niso skladne s pristopom vrednotenja iz člena 75 direktive Solventnost II in je zato namesto MSRP treba uporabiti druga načela vrednotenja ali prilagoditve.
- 1.7. V členu 9(4) Delegirane uredbe (EU) 2015/35 so določena merila, ki morajo biti izpolnjena, če želi podjetje pripoznati in vrednotiti sredstvo ali obveznost na podlagi metode vrednotenja, ki jo uporablja pri pripravi svojih letnih ali konsolidiranih računovodskih izkazov. Organ EIOPA namenoma ni ocenil, katera lokalna računovodska načela, uporabljena v letnih ali konsolidiranih računovodskih izkazih, bi bila skladna s členom 75 direktive Solventnost II. Vendar pa je organ EIOPA zagotovil informacije o načelih, določenih v računovodskih direktivah.
- 1.8. Te smernice se nanašajo na Delegirano uredbo (EU) 2015/35, ki določa načela pripoznavanja in merjenja za vrednotenje sredstev in obveznosti, razen zavarovalno-tehničnih rezervacij. Kadar se smernice nanašajo na „vrednotenje“,

---

¹ Uredba (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/79/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 48)

² Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (UL L 335, 17.12.2009, str. 1)

³ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/35 z dne 10. oktobra 2014 o dopolnitvi Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (UL L 12, 17.1.2015, str. 1)

⁴ Uredba (ES) št. 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. julija 2002 o uporabi mednarodnih računovodskih standardov (UL L 243, 11.9.2002, str. 1)

je slednje opredeljeno kot vrednotenje v skladu s členom 75 direktive Solventnost II.

1.9. Če izraz ni opredeljen v teh smernicah, je njegov pomen opredeljen v pravnih aktih, navedenih v uvodu.

1.10. Smernice se uporabljajo od 1. januarja 2016.

Smernica 1 – Pomembnost

1.11. Pri vrednotenju sredstev in obveznosti bi morala podjetja upoštevati načelo pomembnosti, kot je določeno v uvodni izjavi 1 Delegirane uredbe (EU) 2015/35. Pri pripravi ocene pomembnosti je treba upoštevati tudi, da lahko četrletne meritve v večji meri temeljijo na ocenah in ocenjevalnih metodah kot meritve v zvezi z letnimi finančnimi podatki.

Smernica 2 – Doslednost pri uporabi metod vrednotenja

1.12. Podjetja bi morala tehnike vrednotenja uporabljati dosledno. Podjetja bi morala tudi proučiti, ali je zaradi spremembe okoliščin, vključno s tistimi, ki so navedene spodaj, potrebna sprememba tehnik vrednotenja ali njihove uporabe, ker bi takšna sprememba omogočila ustrežnejše merjenje v skladu s členom 75 direktive Solventnost II.

Takšne spremembe lahko vključujejo naslednje:

- a) nov razvoj dogodkov na trgu, ki spremeni tržne pogoje;
- b) dostopne so nove informacije;
- c) predhodno uporabljene informacije niso več dostopne;
- d) tehnike vrednotenja se izboljšajo.

Smernica 3 – Naložbene in druge nepremičnine: alternativne metode vrednotenja

1.13. Za namene člena 10 Delegirane uredbe (EU) 2015/35 bi podjetja za vrednotenje naložbenih in drugih nepremičnin morala izbrati metodo v skladu s členom 10(7) navedene uredbe, ki določa najbolj reprezentativno oceno zneska, za katerega bi se lahko med dobro obveščanima strankama s pravico razpolaganja v strogo poslovnem poslu izmenjala sredstva. V skladu s členom 10(6) navedene uredbe bi morale te metode temeljiti na naslednjem:

- a) trenutnih cenah na aktivnem trgu za nepremičnine različnih vrst, v različnem stanju ali na različnih lokacijah, ali za katere veljajo različni najemni ali drugi pogodbeni pogoji, ki so prilagojeni tako, da odražajo te spremembe;
- b) nedavnih cenah podobnih nepremičnin na manj aktivnih trgih, s prilagoditvami, ki odražajo morebitne spremembe gospodarskih razmer od datuma transakcije, ki je bila izvedena po teh cenah;

- c) projekcijah diskontiranih denarnih tokov, ki temeljijo na zanesljivih ocenah prihodnjih denarnih tokov in so podprti s pogoji morebitnih obstoječih najemnih ali drugih pogodb in, kadar je mogoče, z zunanjimi dokazi, kot so trenutne tržne najemnine za podobne nepremičnine na isti lokaciji in v enakem stanju, ob uporabi diskontnih stopenj, ki odražajo trenutne tržne ocene negotovosti v znesku in časovnem okviru denarnih tokov.
- 1.14. V nekaterih primerih lahko različni vhodni podatki, navedeni zgoraj, nakazujejo različna vrednotenja nepremičnine. Podjetje bi moralo proučiti razloge za te razlike, da lahko znotraj razpona ocen določi najbolj reprezentativno oceno vrednotenja.
- 1.15. Ko podjetja določajo vrednotenje nepremičnine, bi morala upoštevati sposobnost udeleženca na trgu, da ustvari gospodarsko korist s tem, da zagotovi največjo in najboljšo uporabo nepremičnine ali da jo proda drugemu udeležencu na trgu, ki bi zagotovil njeno največjo in najboljšo uporabo.

Smernica 4 – Naložbena nepremičnina in druge nepremičnine: dokazi, ki podpirajo vrednotenje

- 1.16. Če vrednotenje bilance stanja temelji na formalni oceni ali drugih informacijah, bi morala biti podjetja pred datumom bilance stanja sposobna svojim nadzornim organom dokazati, da so bile izvedene vse potrebne prilagoditve, ki odražajo spremembe vrednosti med datumom formalne ocene ali drugih informacij in datumom bilance stanja.

Smernica 5 – Finančne obveznosti in boniteta

- 1.17. Podjetja bi morala pri vrednotenju finančnih obveznosti uporabiti tehnike za določitev vrednosti, za katero bi se obveznosti lahko prenesle ali poravnale med dobro obveščanima strankama s pravico razpolaganja v strogo poslovnem poslu, pri čemer so izključene morebitne prilagoditve zaradi spremembe bonitete podjetja po začetnem pripoznanju. Te tehnike lahko temeljijo na:
- a) pristopu od spodaj navzgor ali
  - b) pristopu od zgoraj navzdol.
- 1.18. Pri pristopu od spodaj navzgor bi morala podjetja določiti svojo boniteto pri pripoznavanju določene finančne obveznosti. Del razpona diskontne krivulje, ki se nanaša na boniteto, bi moral biti stalen po njegovem začetnem pripoznanju. Pri naknadnih vrednotenjih se vrednost izračuna z določitvijo sprememb vrednosti, ki izhajajo iz sprememb tržnih pogojev, ki vplivajo na vrednost finančne obveznosti, razen sprememb tržnih pogojev, ki vplivajo na kreditno tveganje.
- 1.19. Ko podjetja ocenjujejo spremembe tržnih pogojev, ki povzročajo tržno tveganje, bi morala oceniti vsaj spremembe zadevne krivulje osnovne netvegane obrestne mere, ceno blaga, devizni tečaj ali indeks cen ali tečajev.

1.20. Pri pristopu od zgoraj navzdol bi podjetja morala določiti znesek spremembe pri vrednotenju finančne obveznosti, ki ga je mogoče pripisati spremembam lastnega kreditnega tveganja podjetja, in ga izključiti iz vrednotenja.

Smernica 6 – Deleži v povezanih podjetjih: kapitalska metoda MSRP

1.21. Kadar podjetja vrednotijo sredstva in obveznosti povezanega podjetja z uporabo kapitalske metode MSRP v skladu s členom 13(5) Delegirane uredbe (EU) 2015/35 in če ta povezana podjetja uporabljajo drug računovodski okvir, kot je MSRP, bi morala podjetja izvesti prilagoditve, kjer je to potrebno, da se sredstva in obveznosti tega povezanega podjetja pripozna in vrednoti v skladu z MSRP.

1.22. Kadar podjetje uporabi člena 13(5) Delegirane uredbe (EU) 2015/35, bi moralo biti sposobno svojemu nadzornemu organu predložiti utemeljitev, zakaj ni izračunalo presežka sredstev nad obveznostmi za povezana podjetja v skladu s členom 13(4) navedene uredbe.

Smernica 7 – Deleži v povezanih podjetjih: alternativne metode vrednotenja

1.23. Kadar podjetja vrednotijo deleže v povezanih podjetjih z uporabo alternativnih metod vrednotenja v skladu s členom 13(1)(c) Delegirane uredbe (EU) 2015/35, bi morala biti sposobna svojemu nadzornemu organu pojasniti, zakaj sredstev in obveznosti povezanega podjetja ni mogoče ponovno ovrednotiti z uporabo privzete metode vrednotenja ali prilagojene kapitalske metode.

Smernica 8 – Pogojne obveznosti pogojne obveznosti, ki izhajajo iz dogovorov o pomožnem lastnem sredstvu

1.24. Pri sklepanju dogovora, ki za nasprotno stranko pomeni pomožno lastno sredstvo, bi morala podjetja skrbno oceniti, ali naj pripoznajo pripadajočo pogojno obveznost kot obveznost v skladu s členom 11 Delegirane uredbe (EU) 2015/35.

1.25. Podjetja bi morala biti sposobna nadzornemu organu predložiti utemeljitev, kadar niso pripoznala pogojne obveznosti v okoliščinah, v katerih so sklenila dogovor z drugim podjetjem, vključno s katerim koli podjetjem, ki je del skupine, in je bil ta dogovor odobren kot pomožno lastno sredstvo.

Smernica 9 – Odloženi davki – pripoznavanje in vrednotenje

Diskontirani odloženi davki

1.26. Podjetja ne bi smela diskontirati odloženih terjatev in obveznosti za davek.

Medsebojna izravnava odloženih terjatev in obveznosti za davek v bilanci stanja direktive Solventnost II

1.27. Podjetje bi moralo izravnati odložene terjatve in obveznosti za davek le, če ima zakonsko izterljivo pravico pobotati te odmerjene terjatve za davek z odmerjenimi obveznostmi za davek ter če se odložene terjate za davek in odložene obveznosti za davek nanašajo na davek, ki ga odmeri isti davčni organ v povezavi z istim podjetjem, ki je davčni zavezanec.

Pripoznavanje in vrednotenje neto odloženih terjatev za davek

1.28. Kadar je premalo obdavčljivih začasnih razlik, ki bodo po pričakovanjih odpravljene v istem obdobju kot pričakovana odprava odbitnih začasnih razlik, bi moralo podjetje proučiti verjetnost, da bodo obdavčljivi dobički nastali v istem obdobju kot odprava odbitnih začasnih razlik ali v obdobjih, v katerih se davčna izguba, nastala iz odložene terjatve za davek, lahko prenese v prejšnja ali prihodnja obdobja.

1.29. Kadar podjetje pripravlja projekcije obdavčljivih dobičkov in ocenjuje verjetnost, da bo v prihodnosti nastalo dovolj obdavčljivih dobičkov, bi moralo:

- a) upoštevati, da tudi močni pretekli dobički morda ne zagotavljajo dovolj objektivnega dokaza prihodnje donosnosti;
- b) upoštevati, da stopnja negotovosti v zvezi s prihodnjimi obdavčljivimi dobički, ki izhaja iz pričakovanih novih poslovnih dejavnosti, narašča s tem, ko se obdobje projekcije podaljšuje, in zlasti s tem, ko se pričakuje, da bodo ti načrtovani dobički nastali v obdobjih izven običajnega cikla načrtovanja v podjetju;
- c) upoštevati, da lahko nekatera davčna pravila odložijo ali omejijo vračilo neporabljenih davčnih izgub in neporabljenih davčnih dobropisov;
- d) preprečiti dvojno štetje: obdavčljive dobičke, ki izhajajo iz odprave obdavčljivih začasnih razlik, bi bilo treba izključiti iz ocenjenih prihodnjih obdavčljivih dobičkov, kadar so bili ti uporabljeni za podporo pripoznavanja odloženih terjatev za davek;
- e) pri pripravi projekcij obdavčljivih dobičkov zagotoviti, da so te projekcije verodostojne in splošno skladne s predpostavkami glede drugih načrtovanih denarnih tokov. Zlasti morajo biti predpostavke, na katerih temeljijo projekcije, skladne s tistimi, na katerih temeljijo vrednotenja zavarovalno-tehničnih rezervacij in sredstev v solventnostni bilanci stanja.

Smernica 10 – Odloženi davki – dokumentacija

1.30. Na zahtevo bi morala biti podjetja sposobna nadzornim organom priskrbeti vsaj informacije na podlagi evidenc podjetja:

- a) o virih začasnih razlik, ki bi lahko vodile v pripoznavanje odloženih davkov;
- b) glede načel pripoznavanja in vrednotenja, uporabljenih za odložene davke;

- c) v zvezi z vsako vrsto časovne razlike in v zvezi z vsako vrsto neizrabljene davčne izgube ter neizrabljenega davčnega dobropisa izračun zneska pripoznanih odloženih terjatev za davek ali obveznosti za davek, kot tudi povezane predpostavke v zvezi s tem zneskom;
- d) ki opisujejo pripoznanje odloženih terjatev za davek, vključno vsaj z naslednjim:
- obstoj morebitnih obdavčljivih začasnih razlik, ki se nanašajo na isti davčni organ, isto podjetje, ki je davčni zavezanec, in isto vrsto davka ter ki bodo po pričakovanjih odpravljene v istem obdobju kot odbitna začasna razlika ali ki bi, odvisno od primera, imele za posledico obdavčljivi znesek za kritje neizrabljenih davčnih izgub ali neizrabljenih davčnih dobropisov, preden zapadejo;
  - kadar ni dovolj obdavčljivih začasnih razlik, ki se nanašajo na isti davčni organ, isto podjetje, ki je davčni zavezanec, in isto vrsto davka, dokumentacijo, ki dokazuje, da je verjetno, da bo imel subjekt dovolj obdavčljivega dobička, ki se nanaša na isti davčni organ in isto podjetje, ki je davčni zavezanec, ter isto vrsto davka, v istem obdobju kot odprava odbitne začasne razlike ali v obdobjih, v katerih se lahko davčna izguba, ki izhaja iz odloženih terjatev za davek, prenese v prejšnja ali prihodnja obdobja ali, odvisno od primera, da je verjetno, da bo imelo podjetje obdavčljive dobičke, preden neizrabljene davčne izgube in neizrabljeni davčni dobropisi zapadejo.
- e) o znesku in datumu zapadlosti, če obstaja, odbitnih začasnih razlik, neizrabljenih davčnih izgub in neizrabljenih davčnih dobropisov, za katere se odložene terjatve za davek pripoznajo ali ne.

Smernica 11 – Obravnava odloženega davka, kadar so podjetja izključena iz nadzora skupin

1.31. Podjetja bi morala uporabiti naslednja načela za pripoznavanje odložene obdavčitve, kadar so povezana podjetja izključena iz nadzora skupin v skladu s členom 214(2) direktive Solventnost II:

- a) kadar so deleži v povezanih podjetjih izključeni iz obsega nadzora skupin v skladu s členom 214(2)(a) direktive Solventnost II, odložen davek, ki je povezan s tem izključenim podjetjem, ne bi smel biti pripoznan bodisi na ravni posameznega podjetja bodisi na ravni skupine;
- b) kadar so deleži v povezanih podjetjih izključeni iz nadzora skupin v skladu s členom 214(2)(b) ali (c) direktive Solventnost II, odložen davek, ki je povezan s tem povezanim podjetjem, ne bi smel biti pripoznan na ravni skupine.

Smernica 12 – Uporaba metod vrednotenja, uporabljenih v letnih in konsolidiranih računovodskih izkazih v skladu s členom 9(4) Delegirane uredbe (EU) 2015/35

- 1.32. Podjetja, ki uporabljajo odstopanje iz člena 9(4) Delegirane uredbe (EU) 2015/35, bi morala pri ugotavljanju, ali so vrednotenja skladna s členom 75 direktive Solventnost II, kot referenco upoštevati smernice 1, 2, 4, 5 in 8 do 11 ter primerjalno preglednico v tehnični prilogi 1. Tehnična priloga je sestavni del teh smernic.
- 1.33. Podjetja, ki v okviru konsolidacije skupine pripravljajo konsolidirani računovodski izkaz v skladu z MSRP, ne bi smela uporabiti odstopanja iz člena 9(4) Delegirane uredbe (EU) 2015/35.

Pravila glede skladnosti in poročanja

- 1.34. Ta dokument vsebuje smernice, izdane v skladu s členom 16 uredbe o EIOPA. Pristojni organi in finančne institucije si v skladu s členom 16(3) uredbe o EIOPA na vsak način prizadevajo za spoštovanje smernic in priporočil.
- 1.35. Pristojni organi, ki upoštevajo ali nameravajo upoštevati te smernice, jih morajo ustrezno vključiti v svoj zakonodajni ali nadzorni okvir.
- 1.36. Pristojni organi v dveh mesecih po izdaji prevedenih različic smernic organu EIOPA potrdijo, ali ravnajo oziroma ali nameravajo ravnati v skladu s temi smernicami, ali pa mu navedejo razloge za njihovo neupoštevanje.
- 1.37. Če pristojni organi v tem roku ne bodo odgovorili, se bo štelo, da ne ravnajo v skladu s pravili glede poročanja, in se bo o njih tako tudi poročalo.

Končna določba o pregledu

- 1.38. Za pregled teh smernic je pristojen organ EIOPA.